

รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ระดับประถมศึกษา: ศึกษากรณีโรงเรียนคำโพนทองราษฎร์นิยม จังหวัดกาฬสินธุ์

ทองคำ เกษจันทร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

อีเมล thonkham.kes@mbu.ac.th

บทคัดย่อ

การอ่านเป็นกิจกรรมที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ การอ่านจึงจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมและมีความสำคัญประการหนึ่งต่อการพัฒนาประเทศ บทความวิจัยนี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา โรงเรียนคำโพนทองราษฎร์นิยม อำเภอภมราไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 2 คน ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 5 คน และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบการสนทนากลุ่มย่อย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ APP กล่าวคือ ความใส่ใจ (Attention) ทางการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนและผู้ปกครองที่บ้านในการส่งเสริมการอ่าน (Pratice) โดยมีการประสานความร่วมมือกันพัฒนาอย่างเป็นระบบ (Participate) ด้วยการกวดขันของครูและผู้ปกครองในเรื่อง การทำการบ้านและการอ่าน ส่งผลให้ทักษะการอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

คำสำคัญ: การอ่าน, ประสิทธิภาพ, โรงเรียนคำโพนทองราษฎร์นิยม

The Model Development of Reading Skill as Efficiency and Effectiveness in the Primary School: A Case Study of Kamphonthong Secondary School in Kalasin

Thongkam Ketchan

Mahamakut Buddhist University, Kalasin Buddhist College

Email: thonkham.kes@mbu.ac.th

ABSTRACT

Reading is an activity of searching for knowledge, it helps people in developing one's self. Therefore, reading is necessary for living in society and for developing the country. This research paper is a qualitative research that its objectives was to study a model of reading skill development of Kamphonthong Secondary School, Kamalasai district, Kalasin. The targets of this research consisted of 1 director and 1 teacher, 5 parents' students, and 25 primary students grade 3-6. Data collection was analyzed by means of content analysis with Atlas.ti program. The finding of this research was revealed that the model of reading skill development as efficiency and effectiveness is APP (A= Attention, P= Practice, P= Paricipate) consisting attention (A) of teachers in school and parents at homes in supporting of reading (P) by closely cooperation with each other in terms of doing home works, reading assignments (P). As a result, students have effective and efficient reading skill.

Keywords: Reading, Effectiveness, Kamphonthong Secondary School

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2543 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (3) (ราชกิจจานุเบกษา, 2542: 116: 74ก/1)

กล่าวไว้ว่า จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ครั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 ณ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“...เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนอีกอย่างหนึ่ง ต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้ หมายความว่า วิธีใช้คำมาประกอบประโยคนับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สามคือ ความร่ำรวยในคำของภาษาไทยซึ่งพวกเรานี้กว่าไม่ร่ำรวยพอจึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้...สำหรับคำใหม่ที่ตั้งขึ้นมีความจำเป็นในทางวิชาการไม่น้อยแต่บางคำที่ง่าย ๆ ก็ควรจะมีความจะใช้คำเก่าๆ ที่เรามีอยู่แล้วไม่ควรจะมาตั้งศัพท์ใหม่ให้ยุ่งยาก...” (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม, 2561: ออนไลน์)

จากพระบรมราโชวาทนี้แสดงให้เห็นว่า การอ่านเป็นกิจกรรมที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ การอ่านจึงจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมและมีความสำคัญประการหนึ่งต่อการพัฒนาประเทศ ถ้าบุคคลมีพฤติกรรมในการอ่าน รู้จักเลือกอ่านสิ่งที่มีประโยชน์และเหมาะสมตรงกับความสนใจแล้ว จะช่วยพัฒนาสมองและจิตใจเด็กให้มีจิตใจสุภาพอ่อนโยน มีความคิดสร้างสรรค์ตามวัย อันจะนำไปสู่การพัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญา สุนันทา มั่นตรศฐวิทย์ (2551, น. 7-8) อธิบายถึงความสำคัญของการอ่าน คือ ช่วยสร้างความคิดให้เกิดกับผู้อ่าน ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่าน ช่วยทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน ช่วยให้เข้าใจสังคม ช่วยให้เห็นรูปแบบของสารประเภทต่างๆ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของนักเรียน เช่น สุชาติ ชุมดวง (2553) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 4-6 โรงเรียนดารวิทยาลย์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 333 คน พบว่า นักเรียนใช้อ่านหนังสือเฉลี่ย 2-3 วันต่อครั้ง และมีความคิดเห็นว่ามีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง จากงานวิจัยเรื่องนี้ ชี้ให้เห็นว่านักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน เพราะนิสัยรักการอ่านนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ จำเป็นต้องอาศัยการปลูกฝัง กระตุ้นและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ฉะนั้น การสร้างพฤติกรรมรักการอ่านให้เกิดขึ้น และเป็นนิสัยติดตัวตั้งแต่เด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีพฤติกรรมรักการอ่านตั้งแต่

ปี พ.ศ. 2528-2553 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการอ่านจากทางบ้านและโรงเรียน จะมีผลต่อนิสัยรักการอ่าน (ทวีศักดิ์ เดชเลิศ, 2528) คือ การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านด้วยการเสริมแรง การให้ความรู้ และการเป็นต้นแบบ โดยอาชีพและการศึกษาของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน กล่าว คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะส่งเสริมนิสัยรักการอ่านมากกว่าอาชีพค้าขาย รับผิดชอบไปและเกษตรกรรมตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงขึ้นไป จะส่งเสริมนิสัยรักการอ่านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา และต่ำกว่ามัธยมศึกษา ตามลำดับ และยังได้รับการส่งเสริมการอ่านตั้งแต่อายุน้อยมากเท่าใด และเมื่อโตขึ้นเด็กจะชอบการอ่านมากยิ่งขึ้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และคณะ, 2529) นอกจากนี้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่านเป็นการเตรียมความพร้อมให้จิตใจของนักเรียนในการส่งเสริมการอ่าน (ดวงเดือน พันธุมนาวิณ และคณะ, 2529; บุญตา นันทะกุล, 2546)

โรงเรียนคำโพนทองราชภัฏรายนิยมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 5 ตำบลโคกสมบูรณ์ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพื้นที่ 5 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา ระยะทางจากอำเภอกมลาไสย 20 กิโลเมตร ระยะทางจากจังหวัดกาฬสินธุ์ 33 กิโลเมตร ในปีการศึกษา 2559 มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 71 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 37 คน นักเรียนหญิง 34 คน ครูผู้สอน 4 ซึ่งโรงเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก แต่สามารถจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และส่งเสริมพฤติกรรมการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ยกเว้นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนบกพร่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้วิจัยซึ่งเป็นคณาจารย์ในระดับอุดมศึกษา มีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งเป็นรูปแบบที่โรงเรียนต่างๆ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียน นอกจากนี้รูปแบบนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันผลิตครูออกสู่สถานศึกษาและสังคมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะทำงานการศึกษาพัฒนาเยาวชนของชาติในรุ่นต่อไป

2. คำถามการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนคำโพนทองราชภัฏรายนิยม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนคำโพนทองราชภัฏรายนิยม อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 การคัดเลือกผู้สัมภาษณ์ จำนวน 33 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 คน ครูผู้สอน 1 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน

4.2 กำหนดคำถามหลักสำหรับการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อย คือ โรงเรียนและผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้อย่างไร โดยคณะผู้วิจัยมีความไว (Sensitivity) ในการล้วงลึกข้อมูลระหว่างที่มีการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มย่อย เพื่อให้ได้คำตอบสำหรับการพัฒนารูปแบบ นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้มีการเตรียมตัวก่อนเก็บข้อมูล โดยการทำความเข้าใจกับเรื่องที่ต้องศึกษาและบริบทที่เกี่ยวข้องจนมีความชัดเจนในประเด็นต่างๆ ที่ต้องการทราบ รวมถึงการหาความรู้และติดตามสถานการณ์เกี่ยวกับรูปแบบกระบวนการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนคำโพนทองราชภัฏรณินิยมเป็นอย่างดี

4.3 ลงพื้นที่สัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของผู้บริหารและครู จำนวน 2 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 จำนวน 6 ครั้ง จนได้ข้อมูลหนึ่ง

4.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมี 2 วิธี คือ การตีความสร้างข้อสรุปกับการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลจากการสนทนากลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1) อ่านทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนคำโพนทองราชภัฏรณินิยม

2) การลงรหัส (Coding) ข้อมูลที่เป็นคำพูด ด้วยการแยกออกมาจัดหมวดหมู่ข้อมูลเป็นกลุ่มๆ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

3) สรุปผลและสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนคำโพนทองราชภัฏรณินิยม

5. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิผลในระดับประถมศึกษา โรงเรียนคำโพนทองราชภัฏรณินิยม อำเภอกลมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

6.1 รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่าน

รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือ การลงทุนในด้านราคา ใช้น้อย หรือ

ไม่ได้ใช้เลย และประสิทธิผล คือ ความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยความสำเร็จนั้นเกิดจาก ผู้ปกครองและโรงเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ผู้ปกครองส่งเสริมการอ่านหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ด้วยการให้คำแนะนำในการอ่านหนังสือเวลา ก่อนนอน ซึ่งนักเรียนมีวิธีการอ่าน คือ อ่านด้วยการชี้ตัวหนังสือพร้อมกับการออกเสียง การสะกดคำไปด้วย โดยหนังสือที่อ่าน คือ หนังสือการ์ตูนและหนังสือธรรมะ จะใช้เวลาในการอ่าน 5 วันในสัปดาห์ นอกจากนี้ในวันหยุดนักเรียนยังทำการบ้านที่ครูมอบหมาย ทำให้นักเรียนได้อ่านหนังสือเรียนไปด้วย ก่อนที่จะออกไปเล่นนอกบ้านกับเพื่อน ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีความสนใจในการอ่านหนังสือด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีใครแนะนำ นักเรียนจะชอบการอ่านหนังสือทุกวันๆ ละ 1-2 ชั่วโมง ลักษณะการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5-6 คือ การอ่านในใจ การอ่านเพื่อจับประเด็นในเรื่องที่อ่าน และอ่านให้จับเนื้อหาหรือบท ซึ่งการอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจหรืออ่านเพื่อเอาความจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ ยังมีการจดบันทึกเรื่องที่อ่านลงในสมุดเรียนด้วย ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือคือ หลังเลิกเรียนและก่อนนอน ขณะที่อยู่ในโรงเรียนนักเรียนจะใช้เวลาในตอนพักเที่ยง เวลาว่าง และก่อนกลับบ้านสำหรับการอ่านหนังสือ ส่วนในวันหยุดสัปดาห์ นักเรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือทำงานบ้านช่วยผู้ปกครอง และอ่านหนังสืออื่นๆ เช่น การ์ตูน หนังสือธรรมะ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ครูมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านด้วยการมอบหมายงาน เช่น การบ้าน ซึ่งเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านทั้งในระหว่างอยู่ในโรงเรียน คือ เวลาหลังรับประทานอาหารเที่ยง ก่อนกลับบ้าน และชั่วโมงว่าง และยังมอบหมายงานให้นักเรียนได้ทำการบ้านในวันหยุด ทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เขียนเป็นสมการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนคำโพนทองราษฎร์นิยม คือ

A = Attention ความใส่ใจของผู้บริหารและครู

P = Practice การฝึกอ่าน

P = Participation ความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ปกครอง

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในชั้นเรียนนี้ มีข้อค้นพบ (Fact Findings) ที่มีคุณค่าทางวิชาการ จึงนำมาอภิปรายผลตามหลักตรรกวิทยา ได้ดังนี้

รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิผลในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนคำโพนทองราษฎร์นิยม พบว่า ผู้ปกครองและโรงเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ผู้ปกครองและครูจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ ด้วยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของงานวิจัย Sangkao (1999 cited in Morni and Sahari 2013: น. 146) ที่พบว่า เด็กที่มีนิสัยรักการอ่านในโรงเรียน มักจะมาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองพาอ่านหนังสือ และเด็กเห็นผู้ปกครองอ่านหนังสือ Uusen and Mürsepp 2012: น. 1796) กล่าวถึงข้อสรุปงานวิจัยหลาย

ขึ้นที่ว่า นักเรียนในระดับการศึกษาพื้นฐานเป็นวัยที่เหมาะสมในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดในการส่งเสริมการอ่านของเยาลักซันด์ สุวรรณแห (2546) ที่กล่าวถึงการส่งเสริมการอ่านของผู้ปกครองและครู พบว่า การกำหนดให้นักเรียนได้อ่านหนังสือทุกวันทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ให้นักเรียนได้สนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเรื่องที่อ่านโดยเสรี หรือให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติเนื้อเรื่องของหนังสือที่ได้อ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุนท์, งามตา วนินทานนท์ และ จรัล อุ่นฐิติวัฒน์ (2553) พบว่า นักเรียนที่มีปริมาณการใช้เวลาในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มาก ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หรือรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครูมาก นักเรียนที่มีความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มาก ได้แก่ นักเรียนที่รับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากบิดามารดามาก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และมีลักษณะมุ่งมั่นอดทนและควบคุมตนเอง และสอดคล้องกับการวิจัยของ อุไรรัตน์ รัตมี (2552) พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุต่อการอ่าน คือ เพศ ระดับการศึกษา ผลการเรียน และปัจจัยแวดล้อม คือ ภาระที่รับผิดชอบในครอบครัวและการได้รับปริมาณสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งจากการเข้าไปสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ ผู้ปกครองให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยไม่ได้ทำหน้าที่อื่นใด นอกจากการอ่านหนังสือ นอกจากนี้ ทางโรงเรียนมีการมอบหมายงานให้นักเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งในระหว่างวันเวลาเรียน (Working day) และในวันสุดสัปดาห์

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปเป็นหลักการพื้นฐานได้ว่า การส่งเสริมการอ่านจากการร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองจะช่วยสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็กนักเรียนได้

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

ผลการวิจัย พบว่า ความเอาใจใส่ของครูและผู้ปกครองมีการประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ฉะนั้น ควรที่จะรักษาความสัมพันธ์อันดีนี้ไว้ ด้วยการจัดกิจกรรมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น การวางแผนร่วมกันในการที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และการประสานงานเครือข่ายผู้ปกครอง

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

การวิจัยในครั้งต่อไป มีดังนี้

1) ควรศึกษาวิจัยปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลหรือสัมพันธ์กับทักษะการอ่านของนักเรียน เช่น สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน รูปแบบการเรียน คุณภาพการสอนของครู ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง อัตมโนทัศน์ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการอ่านและเขียนภาษาไทยเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม ความถนัดทางการเรียน ซึ่งอาจเป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน เพื่อสร้างรูปแบบที่ดียิ่งขึ้น

2) การสร้างชุดแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนภาษาไทยในเรื่องต่างๆ ของแต่ละระดับชั้น

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. 2561. ภาษาไทย...อารยะมรดกภูมิปัญญาของชาติ. ค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2561, จาก http://www.culture.go.th/culture_th/mobile_detail.php?cid=11&nid=581
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. (2529). การส่งเสริมในครอบครัวกับนิสัยการอ่านของนักเรียนวัยรุ่น. *บรรณศาสตร์*. 9 (1), หน้า 47-82.
- ทวีศักดิ์ เตชะเลิศ. (2528). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร. *ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญตานันท์ ทวะกุล. (2546). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *ปริญญาานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)*. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก/หน้า 1/19 สิงหาคม 2542
- เยาลักษณ์ สุวรรณแซ. (2546). เด็กกับการอ่าน. *วารสารวิทยบริการ*. 14 (3), หน้า 45-47.
- ศุภรางค์ อินทუნท์งามตา วนิทนันทน์ และ จรัส อุ่นจิตวิวัฒน์. (2553). “ปัจจัยเชิงสาเหตุทางจิตสังคมและปัจจัยเชิงผลด้านการจัดการกับความเครียดของพฤติกรรมการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น”. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*. 2(1), หน้า 1-17.
- สุชาติชุมดวง. (2553). พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนดาราวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่. *การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). “ความรู้พื้นฐานทางการอ่าน” เอกสารการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1 - 8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุไรรัตน์ศรีมี. (2553). *ทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น:กรณีศึกษา โรงเรียนที่ปกครองวิทยาพัฒนา (วัดน้อยใน)*. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพัฒนาสังคม). คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Morni, A., and Sahari, S. H. (2013). *The Impact of Living Environment on Reading Attitudes. Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 101, 415 – 425.
- Uusen, A., and Mürsepp, M. (2012). *Gender differences in reading habits among boys and girls of basic school in Estonia. Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 69, 1795 – 1804.